

den Behandling, Sagen har været Genstand for, først i Kommissionen og siden i Folketinget, synes jeg nok, man kan komme til det Resultat, at der er nogen Sandsynlighed for, at den ikke naar til nogen Afslutning i denne Samling. Det kunde aldrig falde mig ind at animere enten den højtærede Minister eller dette Tings ærede Medlemmer til at give sig selv en Uduelighedsattest for ikke at kunne fremme en Sag, men denne Sags Fremme afhænger ikke alene af dette høje Ting. Jeg har den Opfattelse og tænker, det skal vise sig at slaa til, naar vi faa Sagen til anden Behandling, at den ikke gaar uændret gennem Landstinget. Saa skal den altsaa tilbage til Folketinget, og hvordan Behandlingsmaaden der bliver, er Landstinget ikke Herre over. — Jeg maa gøre det ærede 7de Medlem for 6 Kreds (Pagh) opmærksom paa, at jeg har intet Forslag stillet. Jeg har gjort den Henstilling til den højtærede Minister, om det ikke vilde være en Behagelighed og en Lettelse baade for Ministeren og Tinget, at de faa Ord blev slettede. Saa gælder Loven uden at komme frem i Tingene, indtil Beværterloven er endeligt vedtagen.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forskellige Forandringer i Reglerne om de kollegiale Retter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2417 ff.).

Sagen sættes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Dette Lovforslag har et dobbelt Formaal: Paa den ene Side at bidrage til at fremskynde Sagernes Behandling ved de kollegiale Retter og paa den anden Side at lette Dommerne i disse Retter i Henseende til deres Arbejdes Omfang. Det første Formaal: At fremme Sagerne, søger man opnaaet dels ved at bestemme, at Retten skal kunne sættes af een Dommer, medens Retten nu for Tiden kun kan sættes af mindst 5

Dommere, dels derved, at man vil holde Ret flere Gange om Ugen, medens man nu kun holder Ret om Mandagen. Begge disse Foranstaltninger maa ganske sikkert siges at være hensigtsmæssige. Det er meget nyttigt at arbejde paa, at en Mængde af de Spørgsmaal, som nu opholde Sagerne, som gøre, at det trækker ud med disses Behandling, smaa Spørgsmaal, f. Eks. om Bevilgelsen af Anstand, udskilles fra den egentlige Behandling i Rettens Arbejde. Det kan opnaas ved, som jeg tror det paatænkes, at dele Retten i Afdelinger eller i Protokoller. Det er Mening at holde Ret fire eller fem Gange om Ugen, og hver Dag har man saa to Protokoller, to Afdelinger, hvor een Assessor administrerer de Sager, som ere henviste til hans Afdeling. Det er meget praktisk og meget hensigtsmæssigt, og jeg tror, det vil gøre Gavn. Man vil paa den Maade kunne faa fremmet en hel Del Sager, saadanne Smaating, som nu ikke gøre andet end at belejre Hovedretten om Mandagen. Det er altsaa, tror jeg, en meget god Foranstaltning.

Det, som jeg skulde have at indvende, er, at der ikke er fastsat bestemte Dage i Lovforslaget, men at Fastsættelsen skal overlades til Justitiarius. Det er heller ikke indrettet saaledes som ved en Lov, vi vedtog her for et Par Aar siden, Loven af 22. Marts 1907 om, at det ved kongelig Anordning kan bestemmes, at visse Retshandlinger ved Underretten skulle foregaa paa en anden Dag end den ordinære Retsdag. Her afviger man noget fra dette Princip. Man lader det ikke ske ved kongelig Anordning, hvorved det fastslaas for alle Mennesker, og hvorved man faar at vide, at det er de Dage og ikke andre, men det overlades til Justitiarius at bestemme, hvilke Dage det skal være. Jeg føler mig imidlertid fuldstændig forvisset om, at Justitiarius vil vide at gaa frem paa en saa praktisk Maade som muligt, saa at man ikke vil skifte med Dage, men vil faa bestemte Dage, her fastsatte af Justitiarius. I det hele taget kan jeg ikke undlade at udtale, at den nuværende Justitiarius allerede har gjort sig meget fortjent ved den Maade, hvorpaa han har taget fat paa at fremme Sagerne; han har gjort meget i saa Henseende og vil sikkert gøre mere.

Jeg kunde ønske at berøre et Forhold, som ikke er omtalt i dette Lovforslag, men som efter min Mening i meget høj Grad bidrager til at hæmme Sagernes Fremme ved Overretten, som jo tillige er Hof- og